

Publicerad 2009-05-05 19:29 av Inte Perfekt

Det smärtar i mig, men det är en del av att vara människa.

Glöm mig inte, ty jag står här kvar.

<I>Ni har glömt mig.

Ni ser mig inte längre.</I>

Jag försvinner bort,
likt ett höstlöv
som utan
förvarning
förs iväg av vinden
men
som kommer tillbaka
då den tiden är
borta.

<I>Ni går vidare.

Ni struntar i mig.</I>

Ett skal
tomt och eländigt
ligger och
skräpar
på marken där du sätter dina fötter.
Jag
tom och eländig
ligger och
skräpar
på marken där du sätter dina fötter.

<I>"Glöm mig inte."</I>

En tyst bön
som bärs av vinden
försvinner bland höstlöven
som förs bort utan
förvarning.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Inte Perfekt med Poeter.se id #3936 innehar upphovsrätten